

ΤΟ ΒΛΑΣΗ

Οι Βλασαίοι μετανάστες της Αυστραλίας



Βάπτιση παιδιού Βλασαίων μεταναστών στη Μελβούρνη της Αυστραλίας το 1972. Πρόκειται για την κόρη της Βλασαίας Κοτσοβόλου-Γιαννοπούλου Μίνας και του Βλαχοπουλαίου Σταύρου Γιαννόπουλου. Το όνομα αυτής... Γιαννούλα.



Βλασαίοι στη Μελβούρνη της Αυστραλίας. Από δεξιά: Κοτσόβολος Ιωάννης του Δημητρίου, Κούλα Κοτσοβόλου του Αναστασίου, Βούλα Κοτσοβόλου σύζυγος Ιωάννη, Μαρία Αποστολοπούλου σύζυγος Κυριαζή, Κοτσοβόλου-Γιαννοπούλου Μίνα, Γιαννόπουλος Σταύρος (από το Βλαχόπουλο).



Γάμος Βλασαίων στη Μελβούρνη της Αυστραλίας. Ο Κυριαζής Αποστολόπουλος του Παναγιώτη παντρεύεται την εκλεκτή της καρδιάς του Μαρία Σταυροπούλου του Αλεξίου από το χωριό Φίλια της Αχαΐας.

Κατάθεση στοιχείων από τον Παναγιώτη Νικολόπουλο

Από τον Παναγιώτη Νικολόπουλο, πρώην πρόεδρο της Κοινότητας Μεταμόρφωσης (Σκάρμιγκα), με ρίζες από το Βλάση λάβαμε την παρακάτω επιστολή που με ευχαρίστηση δημοσιεύουμε: «Στο φύλλο 47 της εφημερίδας σας και στη σελίδα 7 αναφέρεστε για το καταστροφικό χαλάζι το οποίο έπεσε στο Σκάρμιγκα (Μεταμόρφωση) τον Αύγουστο του 1916. Θα σας μεταφέρω τα γεγονότα όπως ακριβώς τα έζησαν τρεις αυτόπτες μάρτυρες. Στις 14 Αυγούστου 1916, είχε οριστεί δικάσιμος ασφαλιστικών μέτρων και αφορούσε δικαιώματα αρδευτικών υδάτων. Το δικαστήριο έγινε δημοσίως στο προαύλιο της εκκλησίας Αγία Σωτήρα από την αχιβάδα της οποίας αναβλύζει το κεφαλόβρυσο. Μάρτυρες είχαν κληθεί και κατέθεταν το εκκλησιαστικό συμβούλιο το οποίο αβασάνιστα κατέθετε ψέματα. Όταν περί την 12ην μεσημβρινήν επιβίβαστηκαν στα άλογα ο ειρηνοδίκης και ο γραμματέας να πάνε στο Χατζή άρχισε να συννεφιάζει ο ουρανός και μετά από μια ώρα με επίκεντρο την Αγία Σωτήρα το χαλάζι που έπεσε ήταν σε μέγεθος από καρύδι έως ρόδι ισοπεδώνοντας τα πάντα έφτασε μέχρι την άκρη του χωριού. Στην αγκορτσιά του Σταυρολιά βρήκαν 13 πρόβατα σκοτωμένα, πιθανόν από κεραυνό. Άλλα επτά μικρής ηλικίας ήταν νεκρά διάσπαρτα στους πρόποδες του βουνού. Όλοι θεώρησαν ότι πρόκειται για θεία δίκη, για άνωθεν τιμωρία. Και εγώ μετά από 100 χρόνια ρωτώ: «Αν ήταν παραδειγματική τιμωρία εκ Θεού προερχόμενη όπως πίστεψαν οι κάτοικοι, τα πρόβατα σε τι έφταιξαν;».

Στο τέλος της δεκαετίας του 1950 και σε όλη τη διάρκεια της δεκαετίας του 1960 το Βλάση συγκλονίζεται από ένα δεύτερο μεταναστευτικό ρεύμα. Χάνει ό,τι πολύτιμο είχε. Τη νεολαία του, τα νιάτα του, την ίδια του τη ζωή. Από τότε και μετά το χωριό μας θα πέσει στο μαρασμό και στην αφάνεια. Θα χαθεί για πάντα το χαμόγελο. Ο δρόμος για την Αυστραλία θα αρπάξει περίπου το 40% της νεολαίας του. Ο δρόμος για τον Καναδά, τη Γερμανία, την Αθήνα και την Καλαμάτα το άλλο 50%. Έτσι η δεκαετία του 1970 θα βρει ένα χωριό γερόντων. Κανείς, όμως, από αυτούς που εγκατέλειψαν το χωριό δεν έχασαν τον τόπο τους. Η ανάμνησή του ήταν πάντα ζωντανή και οι επισκέψεις συχνές. Για το μέγεθος του μεταναστευτικού ρεύματος την εποχή αυτή στο χωριό μας οι αριθμοί της απογραφής μιλούν από μόνοι τους. Το 1951 το χωριό μας είχε 375 άτομα και το 1971 είχε 195 άτομα. Για τους μετανάστες Βλασαίους που πήγαν στην μακρινή Αυστραλία στα τέλη της δεκαετίας του 1950 και τη δεκαετία του 1960 με κατεύθυνση κυρίως τη Μελβούρνη έχουμε και άλλοτε αναφερθεί. Σε αυτό το φύλλο της εφημερίδας μας θα προσπαθήσουμε να πραγματοποιήσουμε μια πλήρη καταγραφή. Τα στοιχεία που συγκεντρώσαμε λένε ότι από το Βλάση μετανάστευσαν στην Αυστραλία οι παρακάτω συμπατριώτες μας: Μυλωνάς Θεόδωρος του Κωνσταντίνου, Κοτσοβόλου Νίτσα του Αναστασίου, Κοτσοβόλου Κούλα του Αναστασίου, Παναγιωτόπουλος Τάκης του Παύλου, Μάστορα Χριστίνα του Ανδρέα, Μάστορας Απόστολος του Ανδρέα, Κακούρη Νίκη του Αντωνίου, Κακούρη Ελένη του Δήμου, Αποστολόπουλος Παναγιώτης του Νικολάου, Αποστολοπούλου Ελένη του Νικολάου, Κακούρη Ερμιόνη του Αλέξη, Κοτσοβόλου Αθανασία του Θεοδώρου, Αποστολόπουλος Νικόλαος του Διονυσίου, Αποστολοπούλου Γεωργία του Διονυσίου, Αποστολοπούλου Σούλα του Διονυσίου, Νέστορα Γεωργία του Ιωάννη, Νέστορας Αλέκος του Νικολάου (πέθανε στα ξένα), Νέστορα Αγγελική του Νικολάου, Κοτσόβολος Κυριάκος του Παναγιώτη, Κοτσόβολος Ιωάννης του Δημητρίου, Κοτσόβολος Γεώργιος του Δημητρίου (πέθανε στα ξένα), Κοτσοβόλου Μάρθα του Γεωργίου, Κοτσοβόλου Βούλα του Γεωργίου, Κοτσοβόλου Παναγιώτα του Γεωργίου, Κοτσόβολος Βασίλειος του Ελευθερίου, Κοτσοβόλου Γεωργία του Ελευθερίου, Μαρινοπούλου Παναγιώτα του Δημητρίου, Ζάκης Ιωάννης του Χαριλάου, Ζάκη Χριστίνα σύζυγος Ιωάννη, Ζάκης Κωνσταντίνος του Ιωάννη, Κακούρης Ανδρέας του Μάρκου (πνίγηκε σε ατύχημα στο Σίνδεϋ), Κακούρη Κωνσταντίνα του Μάρκου, Κακούρη Βασιλική του Μάρκου, Αποστολοπούλου Αντωνία του Παναγιώτη, Αποστολοπούλου Βούλα του Παναγιώτη, Αποστολόπουλος Κυριαζής του Παναγιώτη, Θεοδωρακόπουλος Νικόλαος του Γεωργίου, Θεοδωρακοπούλου Δήμητρα του Γεωργίου. Η πλειοψηφία των Βλασαίων που μετανάστευσαν αφού με κόπους και θυσίες απέκτησαν αρκετά χρήματα επέστρεψαν στην Ελλάδα. Κάποιοι, όμως, δεν μπόρεσαν να επιστρέψουν αν και το επιθυμούσαν αφού στάθηκαν εμπόδιο στην επιστροφή τους οι επαγγελματικές και οικογενειακές τους υποχρεώσεις. Ουδέποτε, όμως, έχασαν τον τόπο που γεννήθηκαν.

Επιστολή Νόντα Ασημάκη

Από το Νόντα Ασημάκη που κατοικεί στα Παπούλια και κατάγεται από το Βλάση πήραμε την παρακάτω επιστολή που με ευχαρίστηση δημοσιεύουμε: «Αγαπητά μου παιδιά τώρα στα γεράματά μου αναζητώ όσο τίποτε άλλο το Βλάση. Πρόσφατα το επισκέφτηκα και ένιωσα μια μεγάλη χαρά. Μου φάνηκε πως ξαναζούσα εκείνα τα χρόνια που φύγαμε από το Βλάση και εγκατασταθήκαμε στα Παπούλια. Είμαι εγγονός του Βασίλη Ασημάκη και γιος του Θανάση Ασημάκη. Έζησα τα δύσκολα χρόνια του πολέμου και του εμφυλίου. Θυμάμαι και δεν πρόκειται να το ξεχάσω που το 1946 ο παππούς μου πήρε τους γιούς του και πήγε στο σχολείο να ψηφίσουν τον αείμνηστο Βασίλη Τσαπόγα. Μπροστά πήγαινε ο παππούς και πίσω οι γιοί του Θανάσης Δημήτρης, Γιώργος, Σπύρος, Ηλίας και Παναγιώτης. Όταν τους είδε ο περιβόητος Μαγγανάς κατάλαβε ότι θα ψηφίσουν το Γέρο της Δημοκρατίας και το Βασίλη Τσαπόγα τους γύρισε καταπάνω τους το πολυβόλο που κρατούσε και τους είπε «Δέξου γη τον τάφο των Ασημακαίων». Τότε ο παππούς μου του είπε «Βαγγέλη δεν αφηφώ το θάνατο μπροστά στη Δημοκρατία και στο Βασίλη Τσαπόγα. Νιώθω υπερηφάνεια που έχω τέτοια οικογένεια». Σε μια άλλη περίπτωση ο Καπετάν Παναγιώτης από το Σαπρίκι και ο Βασίλακας από το Μηλιώτη στο χωριό Σκάρμιγκα έπιασαν τον πατέρα μου τον έδεσαν σε μια αγκορτσιά και τον χτύπησαν αλύπητα. Του έσπασαν τα πόδια και αυτός φώναζε ζήτω η Δημοκρατία, ζήτω ο Τσαπόγας. Αργότερα τον πατέρα μου τον έστειλαν εξορία στην Μακρόνησο. Παρ' όλα αυτά όλοι μας δώσαμε μάχη στον ανένδοτο αγώνα. Το 1974 μαζί με τον αδερφό μου τον παππά και με το Στέλιο Ταγκαλάκη και Παναγιώτη Ταγκαλάκη ενταχτήκαμε το κόμμα του Ανδρέα Παπανδρέου και ξεκινήσαμε νέους αγώνες. Εκλέχτηκα στο Επαρχιακό Γραφείο Πυλίας. Η Πυλία με τίμησε κατ' επανάληψη. Ήμουν πρωτοπόρος στην ίδρυση των αγροτικών συλλόγων. Έβγαينا συνέχεια πρόεδρος στο συνεταιρισμό Παπούλια-Πλάτανα. Εκλέχτηκα σύμβουλος στην Ομοσπονδία Αγροτικών Συνεταιρισμών. Όλη μου η ζωή καθώς και της οικογένειάς μου ήταν ένας συνεχής αγώνας για να ριζώσει στον τόπο μας η Δημοκρατία».

Μεγάλη επιτυχία είχε το πανηγύρι στο Βλάση

Ο Σύλλογος των Απανταχού Βλασαίων διοργάνωσε με επιτυχία, στις 14 Αυγούστου 2010, πανηγύρι στο Βλάση. Κοντά στα 1000 άτομα παραβρέθηκαν και διασκέδασαν μέχρι τις πρωινές ώρες. Το πανηγύρι έγινε στο χωράφι του αείμνηστου Τάσου Θεοδωρακόπουλου. Για το πανηγύρι και την εκδρομή στη νήσο Πρώτη υπάρχει αναλυτικό ρεπορτάζ στη σελίδα 8.